

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 4 - NOVEMBER 2022 - 80. ÅRGANG

Norges travleste seremonikirke?

Se side 6-8

ÅSANE MENIGHETSKONTOR

ÅSANE KIRKE

Åsane Senter 44, 5116 ULSET - tlf.: 55 36 22 50
E-post: asane.menighet.bergen@kirken.no

Sokneprest
Lars Petter Eide
Mobil: 994 83 804
le879@kirken.no

Prest
Arne Mulen
Mobil: 905 58 049
am453@kirken.no

Kapellan
Jon Zimmermann
Mobil: 480 69 210
jz925@kirken.no

Kirketjener
Tor Vilhelm Tysseland
Mobil: 926 26 175
tt547@kirken.no

Kantor
Maria Spikkeland
Mobil: 997 75 177
ms937@kirken.no

Kantor
Gerd Inger Yddal
Mobil: 922 60 608
gy329@kirken.no

Kantor
Jon Stubberud
Mobil: 414 32 232
js587@kirken.no

Menighetspedagog
Ole Arthur Hanstveit
Mobil: 920 68 694
oh939@kirken.no

Trosopplærer
Ingrid Ulrikke Husøy
Mobil: 920 66 254
ih285@kirken.no

Ungdomsarbeider
Siri Mjøltnes
Mobil: 47318456
sm767@kirken.no

Administrasjonsleder
Kjerstin Sofie Wiken
55 36 22 50 / 996 42 310
kw952@kirken.no

Diakon
Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 62
re253@kirken.no

Ungdomsdiakon
Susanne Taffjord Eriksen
se796@kirken.no

Vernepleier/klubblleder
Annette Lid Ussi
Mobil: 922 90 825
al873@kirken.no

Vertskap
Joana Vaitke
Mobil: 968 75 991
jv694@kirken.no

Fungerende leder
Stjernen åpen barnehage
Sandra H. Bergqvist
sb943@kirken.no

Menighetsrådsleder
Jan Sverre Stray
Mobil: 905 29 875
jan.sverre.stray@gmail.com

Bank kontonr.: 1644.03.37914

Telefoner:

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller begravelse kontakt: BKF-Kirketorget
tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på <http://bergen.kirken.no>
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRÅDET

Leder: Jan Sverre Stray,
jan.sverre.stray@gmail.com

KIRKETORGET

Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:

Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Rolf A. Rasmussen, rolfarmand@gmail.com og Kurt Ove Mæland, km526@kirken.no
Tor Vilhelm Tysseland, tt547@kirken.no

ANNONSEANSVARLIG

Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

STYRELEDER FOR MENIGHETS-

BLADENE I ÅSANE PROSTI:
Bjarte Flaten
Epost: bjarteflaten@gmail.com

HJEMMESIDE:

kirken.no/asane

Neste utgave av Kirketorget kommer ut torsdag 16. mars 2023. Frist for levering av lokalstoff er fredag 3. mars 2023.

Prestens hjørne

Når ble Jesus født?

Vi vet ikke når Jesus ble født – ikke hvilken dato, ei heller hvilket år.

TEKST: JON ABELSÆTH, VIKARPREST

JESU FØDSELSDAG: Det som er viktig er at Gud ble menneske – det feirer vi uansett hvilken tid på året og hvilket år det skjedde. (Illustrasjon: Jesu fødsel (oljemaleri fra midten av 1600-tallet av de franske brødrene Antoine, Louis og Mathieu Le Nain)

En gang på 300-tallet bestemte man seg for at man måtte finne en dag man skulle feire at Gud ble menneske. I Romerriket var det den gangen en stor midtvintersfest for guden Saturn (*saturnalia*). Så sørget man for at midtvintersfeiringen fikk et annet innhold; at man skulle feire inkarnasjonen – altså at Gud ble menneske, den 25. desember.

At de fleste tenker at den 24. desember er dagen, handler dels om at i jødisk tradisjon så begynte døgnet når man kunne se de tre første stjernene på himmelen om kvelden, og varte til samme tidspunkt dagen etter. Vi ringer jo inn påsken sent ettermiddag på påskeaften, selv om vi ikke feirer Jesu oppstandelse før 1. påskedag. Sabbaten begynte – og begynner – sent i skumringen på fredagen og varer ett døgn.

I Norge er 24. desember en vanlig hverdag fram til kl. 12.00. Det at hovedmarkeringen av julen ble flyttet til julaften kom ikke inn i kirken før etter krigen, da noen oslomenigheter begynte å feire familiegudstjeneste den kvelden. Utenfor Skandinavia starter julen med julenatt – de fleste har fått med seg at i Peterskirken er midnattsmessen viktig.

Det at kirken brukte en gammel hedensk fest til å markere Jesu fødsel var i tråd med den tidens misjonsstrategi. Tenk bare på ordet «jul». Vi vet at vikingene feiret vinterblot i en tid av året de kalte 'jol'. Kirken overtok det gamle hedenske ordet. Så kan vi jo undres på hvorfor det skjedde her nord og ikke i resten av Europa. På engelsk heter det *christmas* (kristusmesse), på tysk *Weihnacht* (hellig natt) – mens det franske noel og spanske *navidad* har med fødsel å gjøre.

Vi vet ikke hvilken dato eller år Jesus ble født. På 500-tallet ville en munk regne ut når det skjedde, og regnet feil. Kong Herodes og landshøvding Kvirinius blir nevnt i julefortellingene. Herodes døde i år 4 f.Kr. og Kvirinius ble landshøvding i år 6 e.Kr.

Alt dette havner i kategorien kuriositeter – har man sansen for slikt, er det moro å vite, men det har ingen som helst betydning. Det som er viktig er at Gud ble menneske – det feirer vi uansett hvilken tid på året og hvilket år det skjedde.

Salmer mens vi venter

Nå i adventstiden vil vi rette blikket mot Jesus Kristus, han som kom og som skal komme. Her er to vakre adventssalmer som kan hjelpe oss til det.

*Kom, konge, kom i morgenglans
og bryt din seiers vei
for riket som med himmel, jord
tilhører evig deg!*

*Kom herlig som når himlens sol
går opp med gyllen glød,
og ikke som da først du kom
til spott og strid og død!*

*Kom, konge, kom i morgenglans
og gjør en ende bratt
på jordens mørke, tenn den dag
som aldri mer blir natt!*

*Kom herlig med den lyse dag
som klart er forutsagt,
da retten har alt råderom
og sannheten all makt!*

*Kom, konge, kom i morgenglans
med herligheten klar
som folket ditt har stundet mot!
Kom, konge, kom, vær snar!*

T: John Brownlie 1907

Ov.: Johannes Smemo 1964

Nr. 15 i Norsk Salmebok 2013

*Rydd vei for Herrens komme,
for frelsen fra vår Gud!*

*Vår ventetid er omme,
han sender oss sitt bud:
Det gamle skal forsvinne,
Guds rikes tid er inne!
Velsignet være han
som kom i Herrens navn.*

*Guds folk, til deg han kommer,
strø grener på hans vei!
Kjenn duften fra hans sommer,
som snart skal møte deg!
De slitte dager fylles
av lovsang og forgylles.
Velsignet være han
som kom i Herrens navn.*

*Han kommer, han som troner
hos Gud i evig glans!
Snart flettes våre toner
i englesangens krans.
Men Lammets sang begynner
i dag, når vi forkynner:
Velsignet være han
som kom i Herrens navn.*

Svein Ellingsen 1983

Nr. 9 i Norsk Salmebok 2013

Møt vår nye ungdomsdiakon

– Jeg ble så glad da jeg så at denne stillingen ble lyst ut. Jeg visste med en gang at jeg skulle søke, sier Susanne Tafford Eriksen, oppvokst på Bønes, men nå bosatt på Sotra.

TEKST: ARNE MULEN

Bergen kommune har bevilget midler til flere diakoner, og kirken har valgt å satse på et kirkelig diakonalt arbeid kalt 13-20, blant annet her i Åsane. Dette er et lavterskel samtaletilbud til ungdommer i alderen 13 til 20 år.

– For unge i en litt vanskelig situasjon kan det være godt å få snakke med en voksen. Vi skal ikke «fikse» ungdommene, men vi skal gå sammen med dem. Vi kan også hjelpe dem videre til å få den hjelpen de trenger, sier vår nye ungdomsdiakon.

ÅPENT FOR ALLE

Tilbudet vil åpne i Åsane, og vil være åpent for både kristne, muslimer og ikke-troende. Det vil være et sted der man kan stikke innom uten å ha bestilt time.

– Jeg elsker å jobbe med ungdom! Det er det jeg har likt best i alle jobbene jeg har hatt, sier Susanne, som har rukket mye i sitt 36-årige liv. Hun startet sitt yrkesliv som bunadskledd norsk representant i Disneyworld i Florida.

Siden har hun jobbet ved et av Blå Kors sine bosenter for bostedsløse, ved klinikker for rusavhengige og ved asylmottak for enslige mindreårige asylsøkere.

MASTER I DIAKONI

Susanne har også vært ansatt i fengsel både i Oslo og Bergen. Hun har bachelor i pedagogikk, og skal nå i gang med master i diakoni i forbindelse med sin nye jobb.

– Det gleder jeg meg til. Jeg er veldig glad for denne muligheten til å videreutdanne meg til diakon innenfor denne jobben. Det er noe jeg har hatt lyst til lenge.

Jobben hennes fordeler seg omtrent likt mellom 13-20-arbeidet og ungdomsdiakoni i Åsane menighet og Haukås nærkirke. Her blir Susanne å treffe på mange av de arenaene der ungdommer samles. Og Susanne har virkelig kastet seg ut i det. De to første helgene på jobb ble hun med på konfirmantleirer.

– Jeg har min kristne tro og ser frem til å jobbe i kirken. Det er nytt for meg å få knytte troen og jobben så tett sammen, sier hun, og legger til:

– Ja, du må forresten få med at min oldefar var prest!

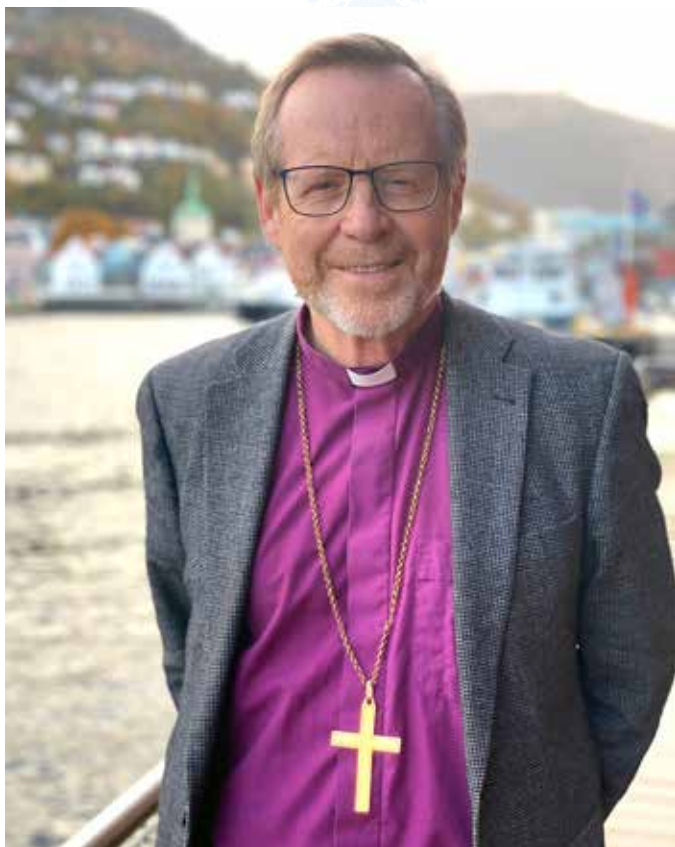
NY MEDARBEIDER: – Jeg har fått et veldig godt inntrykk av staben. Det er et godt arbeidsmiljø, akkurat som jeg håpet, sier Susanne Tafford Eriksen. (Foto: Privat)

Biskopens juleandakt

Si noe om Jesus!

Den 30. november slutter jeg som biskop. Dette er derfor min siste julehilsen i menighetsbladene i Bjørgvin. Da vil jeg si noe om Jesus. Jeg har sagt mye om mangt i de nesten 14 årene jeg har vært biskop. Men ingen ting har vært viktigere for meg enn å si noe om Jesus.

AV HALVOR NORDHAUG

Halvor Nordhaug (foto: Bjørgvin bispedømme)

Svært sent en kveld ringte telefonen hos den svenske forfatteren Göran Tunström. Det var en gammel venn som livet hadde kjørt over flere ganger. Han kjente seg totalt ferdig. Det eneste han orket å si var: «Du må komme!»

Tunström kom, og ble møtt av vennen som hang i dørkarmen med den ene hånda, mens den andre holdt fast på en whisky-flaske. Han så på Tunström med slitne øyne og fikk stammet fram: «Du må si noe!» Tunström svarte: «Hva skal jeg si?» Vennen sa: «Jeg vet ikke. Men du er jo forfatter. Du må si noe». Da datt det ut av Tunström: «Skal jeg si noe om Jesus?» «Ja» sa vennen. «Gjør det! Si noe om Jesus!» Så begynte han å gråte. Tunström gjorde som han ble bedt om. Han satte seg ned sammen med vennen, og begynte å snakke om Jesus.

Jeg forstår dette utbruddet: «Si noe om Jesus!» Hvis jeg kommer dit at alt raser rundt meg, slik det var for mannen i denne fortellingen, da vil jeg høre om Jesus. Da vil jeg høre om han som er sentrum i julefeiringen. Han som kom fra

Gud, men som søkte seg nedover og landet på strå i Betlehem. Han som i alt han gjorde viste en særlig omsorg for dem som slet med å komme gjennom dagene, og dem som stod på siden av det gode selskap.

Når vi leser de fire evangeliene i Bibelen, ser vi at Jesus er barmhjertig og full av omsorg. Et sted står det: «Da Jesus så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter». Ordene som her er oversatt med «han fikk inderlig medfølelse med dem», betyr direkte oversatt: «hans indre kom i bevegelse på grunn av dem». Menneskers nød beveger Jesus.

På veien ut av Bjørgvin og tilbake til Ås der jeg kom fra, spør jeg meg selv: Hva fikk jeg gjort som biskop? Mest av alt håper jeg at jeg som Tunström har fått sagt noe om Jesus, om hans kjærlighet til oss. At jeg har bidratt til å styrke troen på ham som både er Guds sønn og samtidig menneskevennen, og som er fylt av inderlig medfølelse med alle.

Takk for meg! Det har vært en festreise å være biskop i Bjørgvin. Jeg ønsker dere alle en gledelig jul og Guds velsignelse!

Kjære leser!

Julen nærmer seg og vi ser fram til at vi kan feire høytiden uten å begrense antall gjester som kan inviteres, og vi kan gå til gudstjenester uten påmelding på forhånd. Det er faktisk tre år siden sist vi feiret jul uten restriksjoner.

I denne tiden har menighetsbladet vært viktig for å holde kontakt mellom kirken og innbyggerne i Åsane bydel, Biskopshavn og Osterøy. Bladet deles ut gratis til husstander og institusjoner, med et samlet opplag på 25.000.

Utgivelsen av bladet er et fellesprosjekt med frivillige bidragsytere og profesjonelle leverandører. I en tid med økende kostnader er det en utfordring å få nødvendige midler til å gi ut bladet.

Vi håper at du har glede og nytte av bladet, og takker hjertelig for ditt bidrag.

Vennlig hilsen Bjarte Flaten
Styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Et av livets høydepunkter

De aller fleste lørdager i sommerhalvåret er det vigsler i Åsane gamle kirke – hvor forventningsfulle par ser gleden og fremtiden i hverandres øyne når de sier ja til hverandre foran Gud og mennesker.

TEKST OG FOTO: TOR VILHELM TYSSELAND

BRUDEN PÅ VEI TIL SIN BRUDGOM:
Mange mobiltelefoner i luften når Cecilie Alexandra-Helland er på vei ned kirkegulvet for å inngå ekteskap med Kasper Helland.

Vigselen foran alteret i Åsane gamle kirke er høydepunktet etter uker, måneder og år (?) med planlegging av denne dagen og alt den rommer av både praktiske og formelle ting, følelser og drømmer.

Som skrevet tidligere tror jeg at Åsane gamle kirke er Norges travleste kirke når det gjelder antall seremonier. Vi har over 300 seremonier i året her oppe på Saurås. Av disse er det gjennomsnittlig 35 vigsler (med unntak for de to årene med pandemi). Totalt fra og med 2014 til nå har vi hatt 281 vigsler her.

Kombinasjonen av historie, vakker og intimt kirkebygg og den fine plasseringen gjør at kirken blir brukt av majoriteten av de som gifter seg i Åsane bydel.

Kombinasjonen av historie, et vakkert og intimt kirkebygg og den fine plasseringen gjør at kirken blir brukt av majoriteten av de som gifter seg i Åsane bydel, selv om det er fine kirker både i Salhus, Eidsvåg og på Ulset. Det er til og med par som kommer her fordi de har «googlet» etter hva som er fineste kirken i Bergen. Der er jeg helt enig!

EN FESTDAG FOR FAMILIE OG VENNER

Mange har vært her oppe både en og flere ganger for samtale med presten og for å øve og gjøre andre forberedelser. Når lørdagen kommer kjenner jeg spenningen ligger i luften når jeg kommer gående opp bakken. Her kommer det etter hvert

feststemte mennesker strømmende oppover i fine bunader, kjoler eller stramme dressers. Folk er i godt humør og praten går livlig utenfor kirken. Gjensynsglede er også vanlig når mennesker møtes til store høytidelige stunder.

Brudgommen er ofte blant de første som kommer. Elegant dresset opp sammen med sin forlover eller forlovere tar de plassen fremme ved sine stoler ved alteret etter hvert som kirken fylles opp. Lett nervøs og gjerne med noen små spørsmål.

Foreldre, øvrig familie og venner er i godt humør, og alle er spente på hva denne dagen vil bringe. Noen par, som Cecilie-Alexandra Helland og Kasper Helland, har allerede barn – og disse er også flott pyntet og synes det er gøy at mamma og

DAGENS MIDTPUNKT: Bruden Cecilie Alexandra-Helland og følget hennes er klar.

BRUDEPIKER: Skye, Mariell og Erle slapper av før de skal i aksjon.

pappa skal gifte seg. De har fått klare og presise oppgaver som de ser sin ære i å gjennomføre med stil.

De litt mindre barna kan av og til synes denne spesielle situasjonen er litt «skummel». Det kan bli noen tårer i våpenhuset for mang en ung brudesvenn eller brudepike. Tårene sitter forresten løst hos flere under en slik dag med mange følelser.

FORSINKELSER HØRER MED

Klokken nærmer seg, og jeg lukker døren inn til kirkerommet – for nå nærmer bruden og hennes følge seg på sin vei til kirken. Det er alltid spenning om hvor mye de er forsinket. Kombinasjonen av frisørbesøk med styling, «lørdagskø» på veiene og andre uforutsette hendelser gjør at det bare er unntaksvis at en vigsel begynner presist – ikke ulikt slik det kan være på en god rockekonsert.

Som kirketjener har jeg fått mang en god prat med brudens far mens vi venter på henne og følget. I det bilen kommer og svinger inn porten kjenner vi alle på spenningen. Sjåføren kommer ut av en flott brudebil og åpner elegant døren – først for en eller flere elegante forlovere, før alle hjelper til når den nydelige bruden kommer ut av bilen full av glede og mange følelser.

Minuttene med de siste forberedelser i våpenhuset er en herlig kombinasjon av glede og spenning foran et av livets høyde-

Kombinasjonen av frisørbesøk med styling, «lørdagskø» på veiene og andre uforutsette hendelser gjør at det bare er unntaksvis at en vigsel begynner presist – ikke ulikt slik det kan være på en god rockekonsert.

BRUDESVENNER: Didrik og Ludvik er flott pyntet når pappa og mamma skal gifte seg.

punkter. Dette er en av flere grunner til at jeg setter så stor pris på min tjeneste som kirketjener. En viktig oppgave for meg er nå å få dempet usikkerhetsmomenter og å få alle til å nyte fullt ut den store høytidelighet og glede som denne dagen gir.

Når man har gjort alle siste finjusteringer på hår, brudekjole og brudebukett – og fotografen har fått noen fine bilder – er det tid for å senke skuldrene. Jeg stiller dem opp. Først brudesvenner og piker. Deretter bruden og den som skal følge henne opp kirkegulvet – som oftest faren. Når alle er klar, begynner jeg å ringe med klokkene.

SEREMONIENS HØYDEPUNKT

Klokkene ebber ut og organisten setter i gang med inngangsmarsjen. Da åpner jeg dørene. Alle stirrer mot våpenhuset idet følget spaserer inn med bruden som det naturlige midtpunkt. En stor jentedrom går i disse sekunder i oppfyllelse. Her tas det bilder, filmes, smiles og gråtes om en annen i det bruden blir ført frem til sin kjære som venter spent der fremme.

Når brudeparet har satt seg ned foran alteret går seremonien sin gang, med velkomstord, bibellesning, sang og tale av presten – før høydepunktet kommer: Presten ber brudeparet om å komme «frem for Herrens alter for å avgi løfte om trofasthet». Fra min plass bak i kirken eller oppe på galleriet ser jeg mobiltelefonene komme opp i luften og alle er klar for det store øyeblikket.

HØYTIDSSTUND: Forbønn for ekteparet og familien deres. På bildet: Arne Mulen (prest), forloverne Andreas Hrelland og Malin Myrliid. Foran alterringen (fra venstre): Mariel, Didrik, Ludvik, Kasper og Cecilie.

Forloverne står som vitner ved siden av og ser at alt går som det skal. Etter selve ekteskapsinngåelsen der presten har erklært paret for rette ektefolk, nås klimaks, og det er gjerne både applaus, kyss og overlevering av ringe.

Deretter avsluttes den mest høytidelige delen av seremonien med at brudeparet kneler ned på alterringen og får forbønn

for deres samliv og fremtid – avsluttet med Fader Vår. Dette synes jeg alltid er så fint, og det er min bønn at dette er en vel-signelse som de virkelig kan leve på. I mange tilfeller der brudeparet har barn er de med rundt alterringen. Det er vel unødvendig å si at dette er rørende for både familien selv og vi andre i kirken.

ALLE HÅPER PÅ SOLSKINN

Seremonien i kirken avsluttes med at presten lyser vel-signelsen. Så åpner jeg dørene, og organisten spiller en flott utgangsmarsj. Skuldrene er senket og det er sann glede i å se det nye brudeparet gå ned kirkegulvet som nybakt mann og kone! Gratulasjoner og fotografering utenfor kirkedøren hører med. Alle håper på solskinn, men er det regn trøster vi oss med at «regn i sløret betyr lykke».

Kirkeklokkene lyder fra Saurås og danser i glede over at et nytt ekteskap er innstiftet. Sjøføren står klar til å frakte brudeparet videre til nye høydepunkt for dagen. Framkomstmiddelet kan her være både veteranbil, limousine, sportsbil og traktor – jeg har sett det meste etter å ha arbeidet i over 500 bryllup. Til stor jubel blir brudeparet ført ut porten til fest og nye høydepunkter for dagen og en fremtid de skal dele sammen. Må Herren velsigne dem.

Årlige vigslar på Saurås

- 2014: 34
- 2015: 48
- 2016: 37
- 2017: 39
- 2018: 29
- 2019: 25
- 2020: 21
- 2021: 15
- 2022: 35
- **Totalt: 281**

Bufetat

**Kan du hjelpe et barn eller en ungdom som har det vanskelig?
Nå er det behov for flere fosterhjem i ditt nærområde.**

Den norske kirke samarbeider med Fosterhjemstjenesten i Bergen om å finne fosterhjem.

Mer informasjon om fosterhjem på

fosterhjem.no

Illustrasjonsfoto

Fest for de frivillige

Jeg tror at vi med stor frimodighet kan si at med denne festen kom menighetens visjon virkelig til uttrykk: «Mer himmel på jord».

TEKST: JAN SVERRE STRAY
MENIGHETSRAÐSLEDER I ÅSANE MENIGHET

Før sommeren inviterte vi til et arrangement i Åsane Kulturhus for alle prostiets menigheter. I begynnelsen av juni så vi at påmeldingen ikke ble slik som ønsket, og derfor ble forestillingen omgjort til en intern medarbeiderfest for frivillige i Åsane menighet. Det ble en heidundrende fest i Åsane kirke, med 160 glade og takknemlige deltakere.

Staben i Åsane Menighet tok ansvar, og hadde kontroll på program, ledelse og andre praktiske gjøremål. Det ble en flott og minnerik fest, og ved festens slutt fikk alle frivillige med seg et krus som takk for mange store og små bidrag – som alle er like viktige i menigheten vår.

Kvelden startet med hyggelig velkomstdrikke utenfor der alle ble ønsket varmt velkommen av sognepresten og administrasjonsleder. Videre fikk vi servert varm mat, med påfølgende kake og kaffe i en vakkert festpyntet Torgstue.

Det var mye latter og mye glede rundt festens program, der vi blant annet fikk møte menighetens organister i en helt spesiell fremførelse av ulike musikkstykker. De spilte

VELKOMSTKOMITEEN: Fra venstre: Sogneprest Lars Petter Eide, administrasjonsleder Kjerstin Sofie Wiken og menighetsrådsleder Jan Sverre Stray. (Foto: Privat)

bokstavelig talt på alle strenger, og satt nesten like mye oppå flygelet som ved tangentene.

Vi fikk med oss vakker korsang, solosang og rungende allsang. Samtidig fikk vi også anledning til å takke av vår kjære biskop Halvor på en helt spesiell måte, der «paven med sitt nonnefølge» overrakte biskopen ulike utmerkelser som han kan ha nytte av i sin kommende pensjonstilværelse. Biskopen kom også med en kort hilsen til menigheten som inneholdt både humor og – som vanlig – ord til ettertanke.

Underholdningsdelen av festen ble gjennomført i kirkerommet, noe vi sjelden opplever. Det er godt å kunne bruke kirkerommet også til latter og glede, og staben har i ettertid fått mange varme og gode tilbakemeldinger på denne kvelden. Dette frister til gjentagelse.

MEDARBEIDERFEST: Det ble en heidundrende fest i Åsane kirke, med 160 glade og takknemlige deltakere. (Foto: Kjerstin Sofie Wiken)

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS
Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MCA
GAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPEBLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

JC Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhuseveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

JC INTERIØR

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

ARNA
gravferdsbyrå

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 31 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierecht
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte
Fremtidsfullmakt - vergemålsloven

Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)
Gratis parkering

Tlf.: **55 18 86 00**
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

132 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Φ SOLSTRANDS BEGRAVELSESBYRÅ

ΦÆDER

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av **VIRKE GRAVFERD**

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

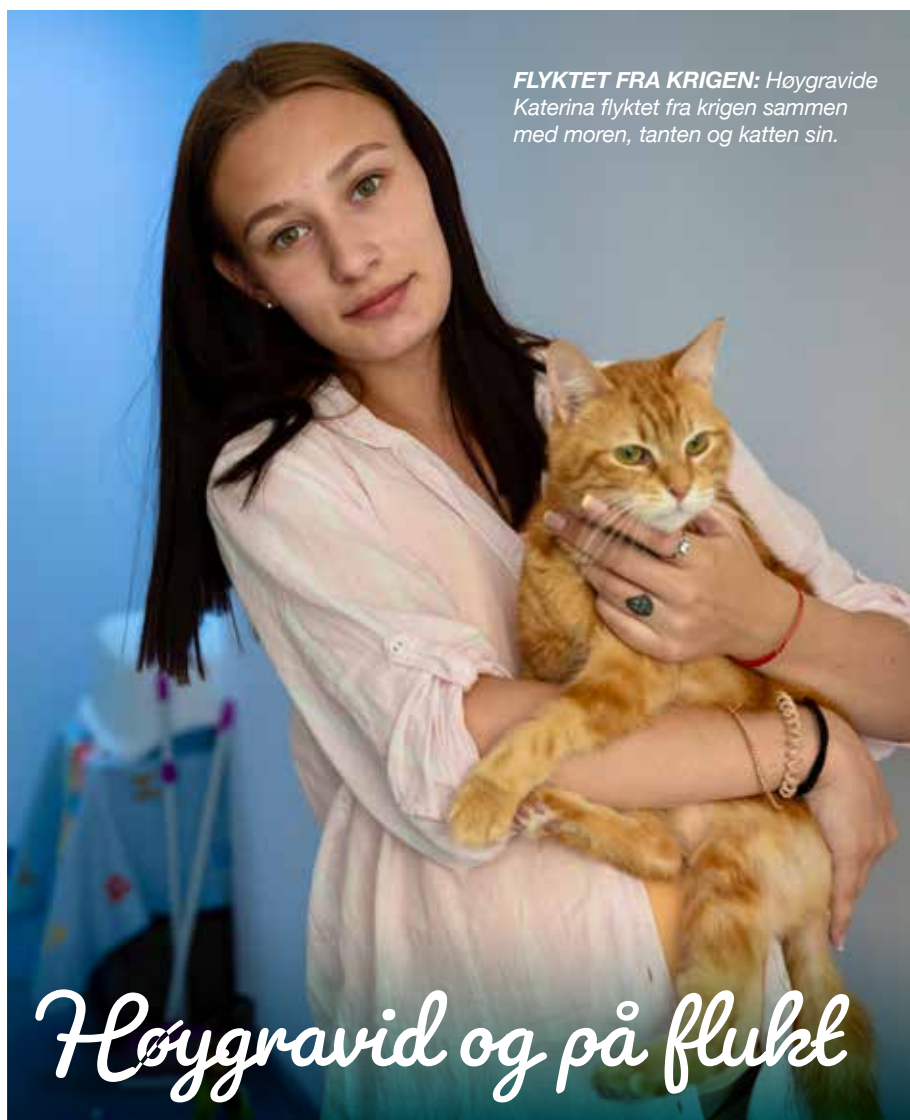
Vi holder til på Åsane Storsenter, bygg A, 2. etg.

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina
v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl.12-14.00
v/Lærerhøgskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43.
Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk
Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

FLYKTET FRA KRIGEN: Høygravide Katerina flyktet fra krigen sammen med moren, tanten og katten sin.

Årets viktigste julegave

- Vipps et valgfritt beløp til 2426.
- Du kan også sende GAVE på sms til 2426 og gi 250 kroner.
- Gavekonto: 1594.22.87248
- *Gi en fremtid i gave!*

moren, tanten og katten sin. Barnefaren til den kommende babyen måtte bli igjen i hjemlandet. Nå sørger han for at de ukrainske soldatene får matforforsyninger, men skulle situasjonen kreve det blir også han sendt til fronten. Men først og fremst er Katerina takknemlig for at hun nå kan føde barnet sitt i trygge omgivelser.

– Jeg vil reise hjem igjen, men jeg vet ikke når det blir mulig. Byen min er ødelagt og må bygges opp igjen. For meg er trygge omgivelser for barnet mitt det aller viktigste nå, sier Katerina.

Vi skal snart feire jul, i takknemlighet og glede over Jesu fødsel. En fødsel som mest sannsynlig var en tøff erfaring for unge Maria. I en stall, i en fremmed by, langt borte fra familien. Hadde hun en fødselshjelper? Jesus overlevde både fødselen og flukten den lille familien måtte legge ut på etterhvert. Vi antar spedbarnsdødeligheten var stor. Jesus overlevde spedbarnstiden på tross av den urolige verden han ble født inn i.

2000 år etterpå vet vi at nyfødte under 28 dager står for nesten halvparten av dødsfallene blant barn under fem år (tall fra 2019). Mange fødes fortsatt i krig og konflikt, med vannmangel, sult og fattigdom. Vårt oppdrag er å redde liv og kreve rettferdighet for disse. Vi kan være med og gi nyfødte barn en trygg fremtid. Sammen med deg og dem kan vi bygge flere fødeavdelinger og sørge for tilgang til mat, rent vann, vaksiner og utdanning. Slik at flere får fylle fem år.

Katerina fra Odessa flyktet fra krigens grusomheter med babyen i magen. – Det eneste jeg ber om er å føde i trygghet, sier hun.

TEKST OG FOTO: KIRKENS NØDHJELP

– Jeg forstod ikke at krigen hadde startet før morgenen etter, forteller Katerina da vi møter henne på et flyktningscenter i byen Lasi i Romania.

Noen dager senere tok hun og familien den tunge beslutningen om å forlate Ukraina og komme seg i sikkerhet. Med barnet i magen hun ville beskytte for enhver pris hadde hun de siste dagene før flukten gjentatte ganger måttet søke dekning i bomberom da sirenene begynte å ule.

– Jeg fikk panikk og ville bare få babyen i magen i sikkerhet. Jeg klarte ikke å slappe av før vi krysset grensen, forteller Katerina.

Flukten tok henne hit til senteret i Lasi,

der hun får trygghet, mat og omsorg. Det er godt å vite at hun nå får all den hjelp hun trenger for å føde barnet sitt i trygge omgivelser uten å trenge å frykte bomber og granater fra krigens herjinger i hjemlandet. Kirkens Nødhjelp bidrar her med blant annet mat og senger og med forebyggende tiltak mot menneskehandel.

En trygg fødsel

Katerina flyktet fra krigen sammen med

En jul å

glede seg til

Mange familier går en tøff tid i møte. Din støtte kan gi barn som «ida» en tryggere jul.

VIPPS en gave til 13130
Gi på konto 3201 52 74165

 Blå Kors

Legenden om den første julerosen

Det finnes flere legender om hvorfor julerosen blomstrer til jul og hvordan den fikk den hvite fargen. En av disse handler om en fattig liten pike som hentet ved i skogen.

TEKST OG FOTO ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

PYNTET TIL JUL: Skal du ha julerose som pynt på julebordet, bør den være det siste som settes på plass. Den setter ikke pris på varme, så la den stå kjølig like til gjestene kommer. Mose gjør seg godt i potten, og beskytter den når du setter planten kjølig etter bordsetet.

Julerosen (*Helleborus niger*) dukker opp i hagesentrene og andre steder når det nærmer seg jul. De siste årene har vi sett en stor økning i sorter og størrelser. En av mine favoritter er «A Christmas Carol», som har en nydelig ren hvitfarge.

SKAL STÅ LYST OG KJØLIG

Den er egentlig en stauide, og liker seg best litt kjølig – fra fire til tolv grader. De julerosene vi kjøper i adventstiden bør vi ikke sette i en varm stue. Plasser dem lyst om dagen og svalt om natten. Ikke for mye vann! Julerosene gir klar beskjed når de er tørste, da henger de med hodene. Lys er viktig, ikke for mørkt, om du har den inne. Den bør altså stå lyst og kjølig. Gjerne på en altan om natten om det ikke er flere minusgrader.

Troens blomster

En serie om blomster som gir assosiasjoner til troen og bibelens høytider.

Planter du den ut etter jul, så liker den kalkrik jord – da den kommer fra kalkrike områder i Sør- og Mellom Europa. Vi har en annen julerose som blomstrer mot vår, i mars og utover, *Helleboris orientalis*. Den har mange farger og er en flott stauide som også frøstår seg. Den «ekte» julerosen er hvit og blomstrer til jul. Den tilhører soleiefamilien; alle deler av blomsten er svært giftig, også for dyr. Greit å vite at Astma- og Allergiforbundet anbefaler den, den er allergivenlig.

Det lille barnet våknet, smilte og strekte ut en liten arm og rørte forsiktig ved rosene. Og til denne dag, har den hvite julerosen hatt et ørlite rosa slør av takknemlighet på sine hvite kronblader..

Her hos meg har den begynt å blomstre nå, litt mildt denne oktober, men oftest blomstrer den i desember. Den kan faktisk stå ute og blomstre i flere måneder, selv i snø og minusgrader. Hvis julerosen er plantet i jorda, overlever den vinteren mange steder i landet, men kun på sørvestlandet om den står ute i potte. Ta den for eksempel ut og sett den ved inngangsdøren til gjestene kommer. Jeg tar den inn om gradestokken kryper under fem minusgrader. At en plante står og blomstrer ute i snøen, midt på vinteren, er jo magisk – vi tilskriver det et ekte julens under.

LEGENDEN OM JULEROSEN

Det finnes flere legender om hvorfor julerosen blomstrer til jul og hvordan den fikk den hvite fargen. En av disse handler om en fattig liten pike som hentet ved i skogen. Snøen falt stille på jorden, på grenene og på håret hennes. Noen få blader hang fremdeles skjelvende på treet, klare for den siste reisen. Det gikk mot kveld. Hun så en stjerne lyse over seg og tenkte at nå burde hun skynde seg hjem før det mørknet. Hun skulle jo tenne i peisbålet og varme opp den lille stuen før moren kom fra arbeid.

I det hun snudde seg for å gå, ble stillheten brutt av små klokker som ringte og lyden av fottrinn i snøen. Hun gjemte seg bak en busk, for helt trygt var området ikke. Hun så omrisset av tre tungt bærende kameler. Foran dem var tre hester med tre menn, alle ulike både i alder og kledning. De red mens de så opp i luften, mot himmelen, og hun så at de fulgte lyset til en stor stjerne! Hun syntes dette var så spesielt

Frem fra glemselen etter 333 år

Hva er det som er spennende med en gammel alterbok? For det første er den gammel, og det ser ikke ut til at mange eksemplarer fra den tiden har overlevd. For det andre har den personlighet og sjarm – og i tillegg noe «å fortelle oss».

TEKST: LISE MCKINNON • FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

ALTERBOK FRA 1688: «Forordnet Alterbog udi Danmark og Norge» står det på den rikt dekorerte tittelsiden.

En alterbok er en bruksbok for prester, og inneholder faste bønner og tekster brukt blant annet ved dåp, vielser og begravelser.

(Foto: Magne Fonn Hafskor)

er en bruksbok for prester, og inneholder faste bønner og tekster brukt blant annet ved dåp, vielser og begravelser.

Trykkeår og sted fant vi godt gjemt etter et 17 siders langt forord: Boken kom ut i København i 1688. Vi merket oss at skriften var ganske stor – kanskje var det fordi den skulle leses i dårlig opplyste kirker?

Litt forsiktig blading videre i boken avslørte flere tett-skrevne sider bakerst i boken i den nydeligste håndskrift, også den med gotiske bokstaver. Helt til slutt sto det skrevet: «Kjøbenhavn den 31 August 1695 (under) vor Kongl Haand og Signatur» med en stor slyng C i Christian.

5-tallet og eventuelt annet som kunne ha stått under navnet var skåret bort da boken ble bundet inn.

«Månebedotten», et godt bergensk uttrykk for «veldig forundret», er kanskje det som best beskriver følelsen som jeg ble slått av en fredag på kafé i Bergen. Og har man nettopp falt ned fra månen, burde man legge mye mer i ordet; et helt register av følelser fra lamslått, forskrekket, forvirret til kanskje – når man har summet seg litt og reorientert seg etter «fallet fra månen» – oppdagelseslyst og nysgjerrighet. I hvert fall var det et ras av slike følelser som gikk gjennom meg da det plutselig lå noe foran meg blant smulene på det lille kafébordet.

«Dette er boken jeg fortalte deg om» sa min venninne som satt via-a-vis meg. Det var en nesten firkantet bok i rødt skinnbind med preget mønster. Det lignet et gammelt album eller en minnebok fra victoriatiden eller noe slikt. Men det var de to metallfestene på permen som ga meg frysninger (selv om hespene som skulle holde boken lukket var borte), og de ble verre da jeg åpnet boken og så den forseggjorte gotiske skriften.

EN ALTERBOK FRA 1688

Dekorert på tittelsiden sto det «Forordnet Alterbog udi Danmark og Norge». Det var altså en alterbok. En alterbok

Boken fikk jeg låne med meg hjem for å kunne studere den nærmere. Litt nervøs satt jeg på bussen med klenodiet i en vanlig plastpose mens jeg forsiktig skulde etter mulige tyver og røvere. Men snart lå boken på bordet i min egen stue, og dermed begynte jakten etter opplysninger om dette «hittebarnet» som så uventet var kommet i huset og som både eieren og jeg var enige om trengte et nytt og godt hjem.

De første nettsøkene gikk til biblioteker, og

KOPIBESKYTTET: Piratkopiering av boken eller deler av den ble straffet med en bot på 200 riksdaler per eksemplar «til lige Deling imellem Angiveren og Hospitals fattige udi Kiøbenhavn».

overraskelsen var stor da det så ut som boken ikke fantes verken på Universitetsbiblioteket i Bergen eller Nasjonalbiblioteket i Oslo. Tilsynelatende heller ikke i Det kongelige bibliotek i København. Denne boken hørte da med til vår lange, felles historie?

KONGENS SKJØNNSKRIFT?

Litt historikk må til her: Reformasjonen med den lutherske lære ble offisiell i Danmark og Norge fra 1536, noe som krevde ny kirkelov og blant annet nye tekster i kirken. Da eneveldet ble innført i Danmark-Norge i 1660, ble det satt i gang et stort revisjonsarbeid, som resulterte i «*Danmarks og Norgis Kirke-Ritual*» (1685) og «*Forordnet Alterbog udi Danmark og Norge*» (1688), begge utgitt av Hans Bagger.

Hans Bagger (1646-1693) var en dyktig organisator, fikk utrettet mye og var opptatt av kirkelige ritualer. Han var godt utdannet. Etter flerårige studier, dels i hjembyen Lund og videre i København, Tyskland, Holland og England, ble han utnevnt til biskop over Sjælland stift, bare 29 år gammel.

Det er mye å lure på ved alterboken «vår». Det største mysteriet er hvordan den kom inn i min venninnes familie. Hun regner med at det var faren som hadde fått den, men vet ikke hvor fra eller når han fikk den.

Det var de to metallfestene på permen som ga meg frysninger, og de ble verre da jeg åpnet boken og så den forseggjorte gotiske skriften.

Et annet (men mindre) mysterium, var lettere å finne ut av: Enevoldskongen Christian den femte hadde selvfølgelig ikke sittet og øvet seg i skjønnskrift bakerst i alterboken. Det var vanlig på den tiden at kongelige forordninger ble sendt ut og kopiert hos dem de angikk. Dessverre gjør den avkuttete siden det ikke mulig å finne ut om initialene til en eventuell kopist har stått under kongens navn på siden.

GAMMEL OG NY PAGINERING

Det morsomste å finne en forklaring på var sidebenevningen. Når vi i vår tid plutselig finner tekst og sidetall som er feilplassert i boken, skyldes det vanligvis en tabbe ved innbindingen. Slik var det ikke i 1688. Teksten i alterboken går traust og logisk fremover uavhengig av enkelte omstøkkete sidetall. Det gjelder ikke bare denne boken.

Jeg fant senere omtale på nett av to andre alterbøker med beskrivelse av samme type eksentriske paginering. Her lærte jeg et nytt trykkteknisk ord, nemlig *kustode*. Det kommer av det italienske *custode* (oppsynsmann eller vokter).

Leksikonet sier: «I eldre bøker de ord eller stavelser nederst til høyre på hver side som inneholder begynnelsen av teksten til neste side. Bruk av kustode falt bort da bøkene fikk sidetall». Alterboken vår har likevel både kustode og sidetall! Det kan tyde på at sidetall kom i bruk på 1600-tallet, men jeg har ikke funnet ut hvor eller når – foreløpig.

Innholdsmessig er bøkene fra 1688 og vår egen tid nokså

KONGELIG FORORDNING: Enevoldskongen Christian den femte hadde selvfølgelig ikke sittet og øvet seg i skjønnskrift bakerst i alterboken. Det var vanlig på den tiden at kongelige forordninger ble sendt ut og kopiert hos dem de angikk.

like, selv om bønnene og tekstene har gjennomgått mange revisjoner. Ikke uventet finner vi for eksempel i den gamle alterboken gjentatte ganger den gamle formen på Fader vår – «*du som bor i Himlene*».

Den gang som nå er det bønner for de som styrer landet og for kongehuset. Forskjellen er at i den gamle alterboken er det omstendelige bønner for «*vor arve-konge Christian den femte*» og hans familie. Det er verdt å merke seg at dronningen og prinsene ble navngitt, men ikke prinsessene.

DONERT TIL UNIVERSITETSBIBLIOTEKET

Hva er det så som er spennende med en gammel alterbok? For det første er den gammel, og det ser ikke ut til at mange eksemplarer fra den tiden har overlevd. For det andre har den personlighet og sjarm – og i tillegg noe «å fortelle oss».

Flere steder i marginen er det tilføyelser, for eksempel i marginen, rett ut for navnet Christian i en av de lange bønnene. Der er det skrevet «*Fried.*». Christian den femte døde i 1699 og ble etterfulgt av sin sønn Frederik den fjerde (navnet ble ofte skrevet Friedrich). Kanskje var dette en påminnelse til brukeren av boken om at han nå hadde en rekke nye personer som skulle velsignes.

Når vi nå nevner Frederik: det er mulig at det var hans situasjon som indirekte førte denne alterboken (og kanskje andre) på avveie. Frederik kom nemlig i en alvorlig økonomisk krise etter Den store nordiske krig (1700-1721), og ble nødt til å selge halvparten av de norske kirkene til private. Hvem vet, kanskje har denne alterboken ligget mange år i en storbondes skap?

Hvordan har det så gått videre med dette «hittebarnet»? Har det kommet til et godt hjem? Ja, eieren mente at en slik bok burde oppbevares hvor den fikk skikkelig stell og samtidig kunne bli sett og beundret. Boken er derfor donert til Universitetsbiblioteket i Bergen, der den nå befinner seg i spesialsamlingen – og er tilgjengelig for alle.

Hovedkilder til artikkelens faktadeler: Aschehougs konversasjonsleksikon, 5. utgave og Wikipedia.

Å bli virkelig fri

Jesus-troen setter oss ikke bare fri fra skyld og skyldfølelse, fra skam og skamfølelse, men også fra angst for døden, fordi Jesus-troen gir perspektiver for livet som strekker seg ut over døden og inn i evigheten.

TEKST: TOR D HANSON

Paulus er et av de store navn i nytestamentlig litteratur. Han står som forfatter av nesten halvparten av skriftene i Det nye testamentet. Han var en nidkjær israelitt, opplært i israelittenes lover og religiøse skrifter av de fremste lovlærere i Jerusalem, og han levde ulastelig etter alle israelittenes forskrifter.

Helhjertet og brennende for sin gud var han en innbitt forfølger av alle som bekjente seg til kristendommen, den læren som ble kalt «Veien». Han så på disse som falske vitner om Gud. Han forteller om seg selv: «Jeg har arrestert og latt fengsle både kvinner og menn, ja, helt inn i døden har jeg forfulgt tilhengerne av denne Veien».

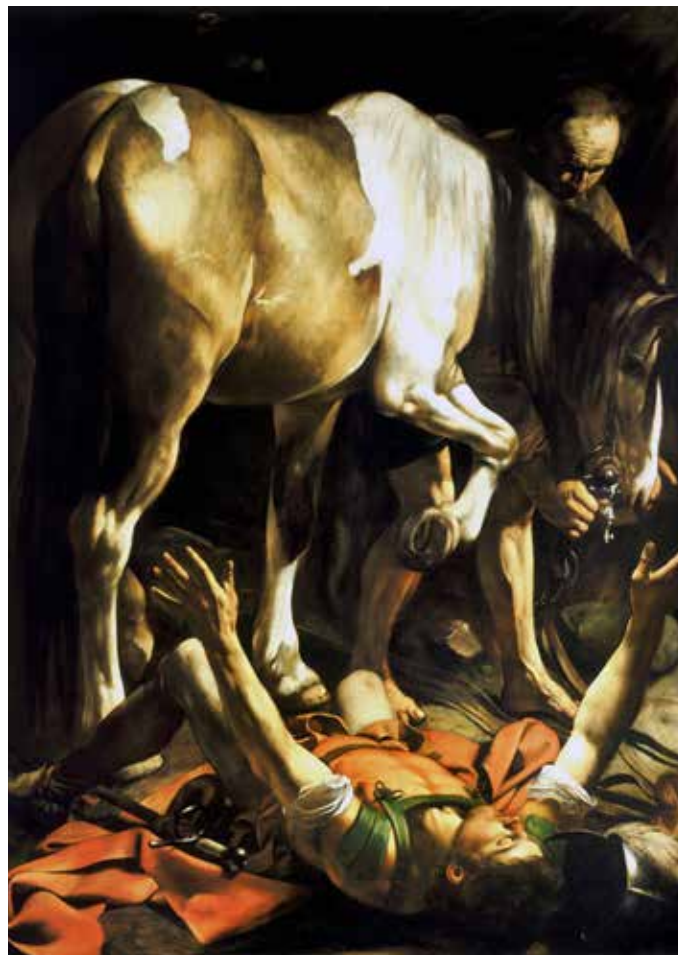
Men plutselig framstår han som en helt annen person. Han er blitt blant de fremste talsmenn for denne læren om «Veien» som han tidligere hadde bekjempet med all sin makt. Han blir den første store misjonæren som bringer kunnskapen om Jesus Kristus ut i hele «den siviliserte verden», og han legger grunnlaget for det som siden skulle bli kirkens viktigste tros- og frelseslære.

Hvorfor denne veldige forandringen? Det kan vi lese om i den beretningen i Bibelen som kalles «Apostlenes gjerninger», på engelsk kort og greit «Acts», kapitlene 8 og 22.

Paulus fikk en ekstraordinær åpenbaring av Jesus med beskjed om hva han skulle vie resten av livet sitt til, og han ble tatt hånd om av noen trofaste Jesus-disipler som ga han mer detaljert opplæring om Jesus og hans liv og virke.

Jeg kjenner til mennesker i dag som har hatt noe som kan ligne på en slik åpenbaring som Paulus fikk. Det er folk som får livsretningen snudd trill rundt, og som blir Jesus-troende «over natten». Men dette gjelder ikke mange. For de fleste av oss, meg selv inkludert, er det heller slik at mange små dagligdagse hendelser og tilskikkelser i livet passer sammen som brikkene i et puslespill, og gir en overbevisning om at beretningen om Jesus er sann. Det er da man må følge «kallet».

Paulus skriver i et av sine skrifter (1. Korinter-brev, kapittel 15): «Først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder etter skriftene, at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen etter skriftene, og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv. Deretter viste han seg for mer enn fem hundre søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. Deretter

PAULUS' ÅPENBARING: «Underveis, da han nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham. Han falt til jorden og hørte en stemme som sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?» (Apostlenes gjerninger, 9:4-5). (Illustrasjon: «Paulus omvendelse», oljemaleri av Michelangelo Merisi da Caravaggio, 1601)

viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster. For jeg er den minste av apostlene, jeg er ikke verdig til å kalles apostel, for jeg har forfulgt Guds kirke».

Så argumenterer Paulus kraftig for sannheten om Jesu oppstandelse, og sier blant annet: «Hvis vårt håp til Kristus gjelder bare for dette livet, er vi de ynkeligste av alle mennesker». Det var viktig for Paulus å få fram denne grensesprengende sannheten at Jesus-troen ikke bare setter oss fri fra skyld og skyldfølelse, fra skam og skamfølelse, men også fra angst for døden, fordi Jesus-troen gir perspektiver for livet som strekker seg ut over døden og inn i evigheten.

Jesus selv, i sin samtale med israelittene, sier om sin oppgave: «Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri» (Johannes evangelium 8,36). Nå skal vi snart feire jul. Dette er Guds store julegave til oss alle at Jesus setter oss i frihet.

TANKER OM TRO

Advent er ikkje julestemning

Advent er ikkje ei tid for oppbygging av stemninga til julaftan, ei stemning som når sitt klimaks og si avslutning med feiringa av barnet i krybba.

BARNET I KRYBBA: Advent er spaninga mellom å leve i trua på han som er komen, og i forventinga om han som skal kome. Kjenner vi han slik, då kjenner vi han som vi feirar fødselsdagen til den 25. desember. (Illustrasjon: «Hyrdenes tilbedelse», oljemaleri av Gerard van Honthorst, 1622)

TEKST: ARVE BRUNVOLL

Den tida vi kallar «advent», den som er knytt til dei fire søndagane før jul, har gjerne blitt til ei tid som først og fremst dreier seg om ei oppbygging av stemninga til julaftan. Og julaftan har blitt til avslutninga på jula, i staden for kvelden før jul, som er juledagen.

Spørsmålet er: Kven er han som vi ventar på, når vi ventar på barnet i krybba? Det er han som kjem til oss gjennom adventstida, så vi kan vite kven han er. Advent tyder «det å kome fram, nærme seg». Difor handlar advent om å ta i mot Jesus når han kjem i mot oss. Han kjem til

oss som Kongen i dag, slik han reid inn i Jerusalem, og vi skal ta i mot han som kongen og forløysaren i dag. Og han skal kome att i herlegdom og gjere verda ny, difor må vi vere vakne.

Dette er advent. Det er spaninga mellom å leve i trua på han som er komen, og i forventinga om han som skal kome. Kjenner vi han slik, då kjenner vi han som vi feirar fødselsdagen til den 25. desember. Teksten for denne feiringa, heilt frå den gamle kyrkja, er Joh 1, 1-5, 9-14: «I opphavet var Ordet, og Ordet var hjå Gud, og Ordet var Gud. (...) Og Ordet vart menneske». Og så varar jula heilt til påske. For krossen ligg der alt i det at han vart menneske.

Frå gamalt er advent som førebuingstida før jul ei bots- og fastetid. Difor er den liturgiske fargen i kyrkja fiolett. Om vi kan fornye den tradisjonen, er ikkje lett å seie. Men advent er iallfall ikkje ei føregriping, det å fylle seg med alt som høyrde til etter førebuinga, anten det er mat eller stemning.

Er det gale med julestemning, og skal vi ikkje gle oss til jul? Visst skal vi det. Spørsmålet er berre om det er stemninga som er målet, og som er innhaldet i jula, ikkje han som ligg i krybba. Har kyrkja kalla til tru på han som skal vere Herre og frelsar når gåvepapiret er pakka i plastsekken?

Oppstart av sorggrupper for barn

Vi gleder oss over at vi i midten av november starter opp aldersinndelte sorggrupper for barn. Tilbudet er livsinsåpent og byomfattende, og samlingene skal være i Åsane kirke.

TEKST: SOKNEDIAKON RITA ELDHOLM

TVERRFAGLIG TEAM: For å ha et godt faglig og trygt fundament har vi med oss medarbeidere fra det pedagogiske og det helsefaglige feltet. Fra venstre: Rita Eldholm (fagansvarlig), Sølvi Tuft-Olsen (gruppeleder 1.-4. klasse), Maria Aasheim Grosås (leder foreldregruppe), Reidun Skeidsvoll (gruppeleder 5.-7. klasse), Kristin Toppe Haugsbø (leder foreldregruppe), Julie Grebstad (foran, gruppeleder 1.-4. klasse), Anja Nøttveit (bakerst, gruppeleder 5.-7. klasse), Åshild Høllesli Frantzen (fagansvarlig) og Bente Kristin Berg (gruppeleder 1.-4. klasse). (Foto: Magne Utle)

Kirken i Bergen tilbyr sorgstøttearbeid til alle aldersgrupper i byen vår. Det er diakonene i Fana og Åsane – Åshild Høllesli Frantzen og Rita Eldholm – som har tatt initiativ til oppstart

av gruppene, og som står faglig ansvarlige. De har fått med seg en flott gjeng med dyktige medarbeidere. De fleste har helse-, sosialfaglig eller pedagogisk fagbakgrunn, men hos oss er de i denne omgang gruppeledere på frivillig basis.

Er du i sorg?

- Er det vanskelig å leve med sorgen?
- Føler du at mennesker rundt deg forventer at du bør være «kommet gjennom» sorgen?
- Er du spørrende til hva som er «normalt»?
- Ønsker du å møte andre som er i samme situasjon?
- Du er da velkommen til å bli med i en sorggruppe i Åsane kirke.
- Hver gruppe har 4-7 deltakere og 1-2 ledere, med samlinger annenhver uke (6-8 samlinger).
- For mer informasjon og påmelding: Kontakt Rita Eldholm, soknediakon i Åsane menighet. Tlf.: 55362257 / epost: aasane.menighet@bergen.kirken.no

Sorggrupper for voksne har vi hatt i mange år. Ungdom har også hatt tilbud et par år, og nå er det barna sin tur. Gjennom sorggrupper gir vi barn og deres foresatte et rom der de kan uttrykke seg og sin sorg.

LØPENDE PÅMELDING

Vi er svært bevisst på at vi møter en særlig sårbar gruppe. For å ha et godt faglig og trygt fundament har vi derfor med oss medarbeidere fra det pedagogiske og det helsefaglige feltet, I gruppene bruker vi metodeveilederen som er utviklet ved sorgstøttesenteret ved Akershus Universitetssykehus. Vi har livsinsåpne grupper, vi møter barna der de er, og det er deres hverdag og deres sorg som er i fokus. Det er ikke behandling, men støttegrupper der de møter andre på omtrent samme alder som også har mistet en av sine nærmeste.

OPPSTART AV SORGGRUPPER

for barn og unge (3-20 år)

Vi er klare for å ta imot barn og unge i aldersinndelte sorggrupper, og starter opp nye grupper i disse dager.

Gruppene ledes av fagpersoner innenfor skole/ barnehage, helse og omsorg; diakon, helsesykepleier, pedagog osv.

Er dette noe for deg, eller noen barn eller unge du kjenner?

For mer informasjon og påmelding, kontakt:

diakon Åshild Høllesli Frantzen

Mobil: 47072899 eller epost: af847@kirken.no

(Oppgi kun opplysninger om navn på deltaker, alder, adresse og telefonnummer skriftlig, så kontakter vi deg for mer informasjon etter påmelding)

Det er løpende påmelding til sorggruppene. I denne omgang starter vi opp to grupper for barn i barneskolealder (1.-4. klasse og 2.-5. klasse) og en egen foreldregruppe. Det blir ca. ti samlinger, alle i Åsane kirke annenhver tirsdag.

EGNE FORELDREGRUPPER

Når barna er i grupper har vi samtidig gruppe for foresatte, der temaet er hva barna gjør i gruppene og hvordan de kan følge barna videre i sorgprosessen. Alle de foresatte har også sin egen sorg, samtidig som de må være der for sine barn. Vi gir derfor også tilbud om egne sorggrupper og/eller samtaletilbud på andre tidspunkt, der de får snakke om sin egen sorg.

Inntak til sorggrupper for barn skjer kontinuerlig, og det vil bli startet nye grupper en til to ganger per år. Ved neste oppstart håper vi også å kunne tilby en gruppe til barn i aldersgruppen 3-5 år.

HJELP TIL Å LEVE MED SORG: Er du trøtt av sorgen? Er du spørrende til hva som er «normalt»? Ønsker du å møte andre som er i samme situasjon? (Foto: Lina Trochez/Unsplash)

Vi er svært takknemlige for alle som vil være med å spre informasjon om at dette tilbudet finnes, og vi trenger også enda flere medarbeidere. Ta gjerne kontakt med Åshild Høllesli Frantzen eller Rita Eldholm, dersom dere har spørsmål.

TARAN OG STRØMMESTIFTELSEN PRESENTERER

**Stille Natt
Hellige Natt**

Rune Larsen * Alexander Rybak
Alexandra Rotan * Hans Marius Hoff Mittet

ÅSANE KIRKE Onsdag 30. nov kl 21.00
JOHANNESKIRKEN Torsdag 01. des kl 21.00

BILLETTER PÅ [TICKETMASTER.NO](https://www.ticketmaster.no)

Scandic

Det du ikke vet har du vondt av

Dette var emnet på foredraget Fellesskapskirken i Åsane inviterte til torsdag 6. oktober i Åsane kulturhus. Med seg hadde de Marit Håland og Eilif Håland. Marit er sykepleier og Eilif er lege med spesialisering i allmenn- og idrettsmedisin.

BIBELENS FRIGJØRENDE BUDSKAP: I Guds øyne kan ikke vår verdi forringes. Eilif illustrerte dette med en 200-kroners seddel. Han kunne krølle den og trampe på den, men den endrer ikke verdi for det.

TEKST OG FOTO: TOR D HANSON

Innledningsvis presiserte de at de snakker ut fra en kristen virkelighetsforståelse. I det ligger at Gud eksisterer, og at han har høye tanker til det gode for oss mennesker. Til tross for dette opplever mange, også troende mennesker, at livet er et risikoprojekt. Det er mye forvirring i samfunnet. Følelsene våre, som vi tenker har sitt fokus i hjertet, trekker oss til flere kanter, og mange er på flukt bort fra det hele. Men vi løper i alle retninger. For hjertet er svikefullt. Hvem kan stole på det? Media er med på leken, og stimulerer oss mest til å tenke i kategoriene «lurt-dumt» i stedet for «rett-galt».

Vi ble minnet om at livet vårt i stor grad styres av personlige valg som er med på å definere vår identitet. Men det er ikke slik at det som kan føles

godt, nødvendigvis er rett når det kommer til stykket.

Det er mange utfordringer i samfunnet i dag; Ungdommens psykiske helse er på nedadgående. Bruk av antidepressive medisiner har økt med 33 prosent i løpet av 16 år. Det er fortsatt høye selvmordstall i Norge. Materielt sett har vi det meste – reallønnsøkningen har økt med 440 prosent de siste 60 årene, mens opplevelsen av lykke ikke har endret seg noe.

Det negative som hender oss fyller vårt ubevisste sinn, og fører oss inn i en offerrolle når de negative opplevelsene dukker opp i bevisstheten. Den kjente psykiateren Victor Frankl har sagt: «Vi har frihet til å velge vår respons på ting som hender oss i livet». Vi kan gå ut av offerrollen og ta ansvar i eget liv. Vi trenger ikke la negative «degraderings-tanker» styre oss. Men da må vi snakke sant om livet. Vi kan ikke som Peer Gynt

i Henrik Ibsens skuespill «gå utenom» problemene, men vi kan følge Jesus som gikk gjennom vanskelighetene og vant.

Her kommer vi inn på en egenskap ved Gud: Hans kjærlighet er uten betingelser. Det er blant hovedsannhetene i evangeliet om Jesus. Vi mennesker tenker at vi må prestere for å ha egenverdi. Men for Gud er det annerledes. I Guds øyne kan ikke vår verdi forringes. Så er det også en annen viktig sannhet i evangeliet: Gud ønsker fellesskap med menneskene. Både Gud og vi mennesker er «relasjonsvesener». Vi trenger en relasjon til Gud og vi trenger relasjoner til hverandre.

En gang flyttet mennesket verdiopplevelsen bort fra Gud, og skapte seg en «livsløgn» som ga grobunnen for det vi kaller synd og skam, og som skaper et indre tomrom i oss som igjen skaper smerte. Det sies at tiden leger alle sår. Men det er ikke sant. Tiden leger ingen sår, men sannhet, ydmykhet og tilgivelse leger sår. Jesus kan bygge ned tomrommet, og gir menneskene mulighet til å ta et oppgjør med synd og skam: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv» (Joh. 3,16).

Hjertefokus

- Marit Håland og Eilif Håland har i mer enn 30 år arrangert et ukeseminar med tittelen «Hjertefokus» i regi av den kristne evangeliserings- og misjonsbevegelsen «Ungdom i oppdrag».
- Seminarets siktemål er å ta deltakerne med i en prosess som kan gi dypere selvinnsikt og evne til å møte personlige behov også hos andre.
- For å komme dit, må man ha tenkt gjennom mange fundamentale spørsmål i livet: Hvem er jeg? Hva gjør meg verdifull? Hva har egentlig verdi for meg?

Gjensyn med Else Sørensen

Hun var i mange år Åsane menighets ansikt utad. Nå har hun vært pensjonist i 22 år. Jeg treffer henne i en ny leilighet bak Horisont. Der bor hun og mannen Jan nå, etter mange år i Åmundsdalen. Hun serverer formiddagste og noe å bite i. Det smaker godt.

TEKST: ROLF A. RASMUSSEN

«**DEN GODE ARVEN**»: – Familien vår hadde stor glede av «Unge Hjem»-grupper. Der skjedde det viktige samtaler, der vi kunne stille hverandre alle slags spørsmål. Det skulle vært flere slike grupper nå også, sier Else Sørensen. (Foto: Claus Arne Wilhelmsen)

– Hva fikk du med deg av kristen tro i barndommen?

– Hjemme var jeg vant til borbønn og aftenbønn. Mor var med i et kor, og sang ofte salmer og andre sanger til husarbeidet. Hver søndag var det søndagsskole i «Betlehem», og dit gikk «alle i gaten». Sånn var det den gangen. Men da venninnene mine sluttet å gå, sluttet jeg også. I stedet begynte jeg i KFUK: Der hadde de Lita Hjertholm, som var en flink leder. Det jeg tok imot der, har jeg hatt med meg hele livet!

– Så du har «alltid» vært en kristen?

– Det var ingen å dele kristent fellesskap med da jeg ble voksen. Men da vi flyttet til Voss, ble jeg med i et kor og en kvinnegruppe, hvor jeg fikk mange gode vennskap. Vi må huske på at det er mange forskjellige veier som fører til tro!

– Hvem er Jesus Kristus for deg?

– Han er en som følger meg hver dag, og som jeg kan lene meg til. Han er tryggheten i mitt liv.

– Hva har troen betydd for deg i de årene da du var menighetens kontorholder og sekretær?

– Jeg begynte på det trange kontoret vi hadde i Eidsvåg samtidig med at Arne Brekke begynte der som prest. Sammen kunne vi utfylle hverandre i hvordan de som kom til kontoret ble møtt. Noen var rådville, andre var sinte, noen fortvilte. Den gangen kunne det føles litt skummelt å komme der som ugift mor til dåpen, eller tenke på et nytt ekteskap etter at det første endte i skilsmisse. Noen fikk snakke ut med presten, og noen ganger var det godt nok at jeg lyttet til dem. Det er så viktig å lytte før man kommer med råd! Jeg har mye å takke for i alt jeg fikk oppleve i denne tiden.

– Og hva har den betydd i ditt eget familieliv?

– Å bli mor forandret mitt forhold til troen. Jeg ønsket at vi kunne formidle videre «den gode arven» vi selv hadde fått, at den skulle prege hjemmet. Da ble det viktig med aftenbønn og borbønn, og å følge barna til søndagsskolen. Familien vår hadde stor glede av «Unge Hjem»-grupper. Der skjedde det viktige samtaler, der vi kunne stille hverandre alle slags spørsmål. Det skulle vært flere slike grupper nå også!

– Hva betyr troen i ditt daglige liv nå?

– Den betyr veldig mye, både fellesskapet vi har med de andre i menigheten, og ikke minst at jeg og Jan får dele troen her hjemme.

– *Livet er jo som en levende vev, der hver av oss utgjør de enkelte trådene.*

– Forandrer troen seg inn i alderdommen?

– Troen blir jo ikke mindre viktig når du blir eldre. Vi merker jo hvordan det tynnes ut rundt oss, både i familien og i vennekretsen. Men verst er det når det rammer de yngste. For ikke lenge siden mistet vi et oldebarn som bare ble 14 måneder. Vi har fått se hvor viktig det er å ha troen på Gud med seg gjennom livet. Selv om vi til tider har hatt trange kår, har vi likevel kunnet leve godt med det vi hadde. Livet er jo som en levende vev, der hver av oss utgjør de enkelte trådene.

– Hva er ditt håp for fremtiden?

– At alle mine kjære skal finne frem til troen og dens trygghet.

– Kunne du ha levd et like bra liv uten troen?

– Nei. Jeg kan ikke tenke meg et liv uten troen!

Fengslet av vakkert håndverk

En julestall laget av innsatte i Bergen fengsel skal gi åsabuen julestemning. Stallen skal «åpnes» i forbindelse med adventsfesten og adventsmarkedet 1. søndag i advent.

AV KURT OVE MÆLAND

Han lar ordene henge litt i luften mellom oss, før han fortsetter:

– Det er et paradoks at denne luksusetgaven av en stall er langt fra det Josef og Maria ble tilbudt. Men jeg tror virkelig at Josef som fagmann hadde satt pris på kvaliteten på tømmerjobben – og selvfølgelig komforten.

JULESTALL UTENFOR ÅSANE KIRKE

Den 3,5 x 2,5 meter store stallen skal stå utenfor kirken og formidle julefortellingen ved hjelp av syv utstillingsdukker i naturlig størrelse, to sauer, høyballer og selvfølgelig krybben med Jesusbarnet. Håpet er at dette kan bli et sted der folk kan ta en pause og la tankene fly.

Ideen har sitt opphav i kirkens beliggenhet, der den ligger midt på torget på Åsane senter – sentralt i aksene mellom senter, kulturhus, og skole. På gangveien forbi kirken går det antakeligvis flere hundre mennesker hver dag.

«ÅPNER» 1. SØNDAG I ADVENT: Julestallen skal stå utenfor kirken og formidle julefortellingen ved hjelp av syv utstillingsdukker i naturlig størrelse, to sauer, høyballer og selvfølgelig krybben med Jesusbarnet.

«Hei, vi har avtale om å se på julestallen dere produserer for oss». Det høres et klikk, så glir porten opp, og en metallisk stemme ønsker oss velkommen.

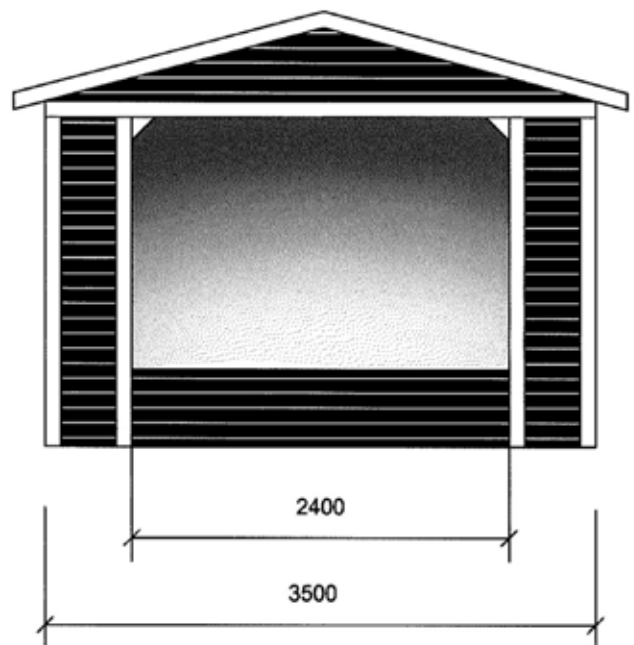
Vi går inn i en smal sluse der vi hilser velkommen av et ekko, fra svære kalde søyler rundt oss. Porten bak oss går igjen mens porten foran er lukket. Der står vi verken ute eller inne. Men til slutt hører vi det gledelige klikket, porten åpner seg, og vi går inn i Bergen fengsel.

DETTE HADDE JOSEF LIKT

– Dette er jo helt fantastisk, og så fint med de ekstra vinduene som er kommet til, sier sokneprest Lars Petter Eide da han ser den nesten ferdige stallen.

– Jeg var ikke veldig glad for forespørselen om vinduer. Vi må jo ha nok vegg som bærer i en slik konstruksjon, men det ble da vinduer til slutt, repliserer verksbetjent Frank Rønhoode.

– Det skal jo være noe visuelt vakkert som forhåpentligvis gir gode refleksjoner hos forbipasserende, og da er det viktig med mye innsyn og lys for å gjøre våre mørke kvelder lyse og trivelige, sier Eide, og forteller at lysene i julegaten faktisk leveres fra Ukraina.

ARBEIDSTEGNING: Det 3,5 x 2,5 meter store praktbygget er gjort til virkelighet av innsatte ved Bergen fengsel

– Jeg ønsker å gi disse noe vakkert på veien; en liten visuell trosopplæring om du vil, sier Lars Petter.

ETTERBRUK AV JULESTALLEN

Julestallen er et massivt praktbygg, gjort til virkelighet av innsatte ved Bergen fengsel.

– Det har vært kjekt å være en del av dette prosjektet. Det er også veldig stilig at dette bygget skal være med i formidlingen av den gamle gode julefortellingen, som de fleste av oss har et forhold til, sier en av tømmerne.

– Når det gjelder bruk etter jul, håper jeg at det kan bli

servert kaffe og vafler der. Da kommer jeg med en gang, ler tømmeren.

Bygget er konstruert i seksjoner som hengsles fast i hverandre, slik at det er mulig å sette det vekk.

– Men jeg håper at vi kan ha huset stående, og bruke det til å formidle andre bibelfortellinger resten av året – kanskje en i halvåret, sier Eide.

Porten bak oss lukker seg med et klikk, mens porten foran venter litt før den åpner. Så går vi ut i alt det kjente og kjære, men fortsatt fengslet og glad for den vakre julestallen.

Julekonsserter i kirkene våre

Det er en stor glede at vi i år etter to år med restriksjoner igjen kan invitere til fullsatte kirker på julekonsserter, skole/barnehagegudstjenester og generelle gudstjenester. Vanligvis er kommet det rundt 10 000 mennesker til Åsane gamle kirke og Åsane kirke i advent og julehøytiden.

Velkommen til kirken!

Hilsen Kirketjener Tor Vilhelm Tysseland

- **Stille Natt, Hellige Natt** – 35 år med juletradisjon: Åsane kirke, onsdag 30. november kl. 21.00.
- **Vår jul:** Åsane kirke, onsdag 7. desember kl. 17:30. Med Christian Ingebrigtsen, Maria Arredondo, Torstein Sødal, Gaute Ormåsen og Sofie Fjellvang.
- **Julekonsert med Nyborg Brass og Kor-Mix:** Åsane gamle kirke, torsdag 8. desember kl. 19.00.
- **Julekonsert med Bergen Vocalis:** Åsane gamle kirke, søndag 11. desember kl. 17.30.
- **Julenatt-konsert med Åsane kirkes kor:** Åsane kirke, søndag 11. desember kl. 19.00. Med Cantus Sororum og Prima Vista.

- **JULEGLEDE:** Åsane gamle kirke, mandag 12. desember kl. 19.30. Heidi Lambach (sang og fløyte), Roger Stangervåg (gjesteartist), Maria Gilberg Spikkeland (piano) og damekoret Cantus Sororum.
- **Bergen kulturskoles julekonsert:** Åsane kirke, onsdag 14. desember kl. 16.00.
- **Bergen Nord Kammerkors julekonsert:** Åsane kirke, onsdag 21. desember kl. 21.00 og torsdag 22. desember kl. 21.00.
- **Julenattkonsert med Bergen mannskor:** Åsane gamle kirke, fredag 23. desember kl. 22.00.

Adventsfest og -marked

Søndag 27. november blir det adventsmarkering i Åsane kirke – med sanginnslag, åresalg, hovedlotteri, salgsboder, matservering og aktiviteter for store og små.

Det hele avsluttes med en stemningsfull adventsstund i kirkerommet kl. 16.00, før det blir tenning av menighetens egen julegran, og juletrengang på plassen utenfor kirken. Her blir det også åpning av den nye julestallen.

Spre ordet til familie, venner og bekjente, og hold av datoen! Hjertelig velkommen!

Program:

- **Kl. 13.00 til ca. 15.30:** Adventsmarked med salgsboder, kafé/matservering, åresalg, sanginnslag ved ulike kor og aktiviteter for store og små.
- **Ca. kl. 15.30:** Trekning av hovedlotteriet.
- **Kl. 16.00:** Adventsstund i kirkerommet, fulgt av julegrantenning og sang på plassen utenfor kirken, samt åpning av den nye julestallen.

VELKOMMEN TIL KIRKEN!

20. november Domssøndag – Kristi kongedag

Johannes 9, 39-41 *De som ikke ser, skal bli seende.*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/ kapellan Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Eide Yddal. Dåp og nattverd.

Åsane gamle kirke kl. 11: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Dåp.

27. november 1. s. i advent

Matt. 21, 1-11 – *Hosianna, Davids sønn!*

Åsane kirke kl. 16: Familiegudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Gerd Inger Eide Yddal. Sing-it. Adventssamling før tenning av julegran og åpning av stallen ved kirken. Julemarked i kirken fra kl. 13 til 16.

4. desember 2. s. i advent

Johannes 14, 1-4 – *La ikke hjertet bli grepet av angst*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/prest Arne Mulen og kantor Jon Stubberud. Dåp

Åsane kirke kl. 18: Lysmesse v/kap. Jon Zimmermann og kantor Maria Spikkeland. Konfirmanter.

Haukås - NLA kl. 16: Lysmesse/julekonsert v/prest Arne Mulen og pianist Bjørn Bergmann. Konfirmanter, prosjektør, YA Vokal, solister.

11. desember 3. s. i advent

Matteus 11, 2-11 – *Den fengslede doperen Johannes hører om alt Jesus gjorde*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Eide Yddal. Nattverd.

Åsane kirke kl. 19: Åsane menighets julekonsert

18. desember 4. s. i advent

Lukas 1, 46-55 – *Marias lovsang*

Åsane gamle kirke kl. 11: Gudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Jon Stubberud. Dåp og nattverd.

Åsane kirke kl. 18: Lovsangsgudstjeneste v/ kapellan Jon Zimmermann og kantor Maria Spikkeland. Lovsangsgruppe. Nattverd. Pit Stop i ungdomsavdelingen etter gudstjenesten.

24. desember Julaften

Luk. 2, 1-14 – *Frelsen blir født*

Midtbygda sjukeheim kl. 11.30: Julegudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og pianist Dag Vilsvik

Ulset sykehjem kl. 12.30: Julegudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og pianist Dag Vilsvik

Åsane kirke kl. 13.00: Julegudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Gerd Inger Eide Yddal

Åsane gamle kirke kl. 13.30: Julegudstjeneste v/ kapellan Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud

Haukås - NLA kl. 14.00: Julegudstjeneste v/prest Arne Mulen og pianist Kari Reigstad. Haukås skolemusikk og Haukås unge røster

Åsane kirke kl. 14.30: Julegudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Gerd Inger Eide Yddal.

Åsane gamle kirke kl. 15.00: Julegudstjeneste v/ kapellan Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud.

Åsane kirke kl. 16:00: Julegudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Gerd Inger Eide Yddal

25. desember 1. juledag

Joh. 1, 1-14 – *Ordet ble menneske*

Åsane kirke kl. 12: Høytidsgudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth, prost Leif Endre Grutle og kantor Gerd Inger Eide Yddal. Nattverd

26. desember 2. juledag

Matteus 2, 16-23 – *I Rama høstes skrik, gråt og høylytt klage*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/prest Arne Mulen og kantor Jon Stubberud. Sanggudstjeneste. Dåp.

31. desember Nyttårsaften

Lukas 13, 6-9 – *Lignelsen om fikentreet*

Åsane gamle kirke kl. 23.15: Gudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Knut Nyborg.

1. januar Nyttårsdag Jesu navnedag

Lukas 2, 21 – *Han fikk navnet Jesus*

Åsane kirke kl. 18: Gudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og kantor Maria Spikkeland.

7. januar (Lørdag)

Åsane kirke kl. 15: Menighetens juletefest

8. januar Kristi åpenbaringsdag

Matt 2, 1-12 – *Vismennene hyller Jesus*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/ kapellan Jon Zimmermann.

Nattverd. Konfirmanter arrangerer kirkekafe og misjonstivoli til inntekt for misjonsprosjekt.

Åsane kirke kl. 13: Gudstjeneste v/prest Arne Mulen. Dåp.

15. januar 2. søndag i åpenbaringstiden

Matteus 3, 13-17 – *Jesus blir døpt*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth. Nattverd.

Haukås - NLA kl. 11: Gudstjeneste v/prest Arne Mulen og pianist Kari Reigstad. Nattverd. Søndagsskole.

22. januar 3. søndag i åpenbaringstiden

Johannes 2, 1-11 – *Bryllupet i Kana*

Åsane kirke kl. 11: Familiegudstjeneste v/ kapellan Jon Zimmermann. Nattverd. Lys Våken.

29. januar 4. søndag i åpenbaringstiden

Luk 18, 35-43 – *Jesus og den blinde ved Jeriko*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste med Sjømannskirken v/sokneprest Lars Petter Eide. Nattverd.

Åsane gamle kirke kl. 11: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth. Dåp.

Åsane gamle kirke kl. 13: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth. Dåp.

5. februar Såmannssøndag

Luk 8, 4-15 – *Lignelsen om såmannen*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste v/sokneprest Lars Petter Eide og prest Arne Mulen. Nattverd. Felleskristen bibeldag.

12. februar Kristi forklaringsdag

Matteus 17, 1-9 – *Disiplene får se Jesu herlighet*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste for alle. Klubbene deltar. Kirkekafe.

Åsane kirke kl. 13: Gudstjeneste med dåp.

Haukås - NLA kl. 11: Gudstjeneste v/prest Arne Mulen og pianist Kari Reigstad.

19. februar Fastelavnssøndag

Johannes 17, 20-26 – *Jesus ber for disiplene sine*

Åsane kirke kl. 11: Familiegudstjeneste Tårnagenter. Diakonien dag.

Åsane kirke kl. 18: Lovsangsgudstjeneste. Lovsangsgruppe. Nattverd. Pusterom og Pit Stop etter gudstjenesten.

22. februar Askeonsdag

Matteus 6, 1-6, 16-18 – *Bønn og faste*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste. Skriftemål.

26. februar 1. søndag i fastetiden

Matteus 4, 1-11 – *Jesus blir fristet i ødemarken*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste. Dåp.

5. mars 2. søndag i fastetiden

Matt 15, 21-28 – *Jesus og den kanaaneiske kvinnen*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste. Nattverd.

12. mars 3. søndag i fastetiden

Lukas 11, 14-28 – *Jesu makt over vonde ånder*

Åsane kirke kl. 11: Familiegudstjeneste. 4-årsbok. Dåp.

Årsmøte etter gudstjenesten.

Åsane kirke kl. 18: Lovsangsgudstjeneste. Lovsangsgruppe. Nattverd. Pusterom og Pit Stop etter gudstjenesten.

Haukås - NLA kl. 11: Gudstjeneste v/prest Arne Mulen og pianist Kari Reigstad.

19. mars 4. søndag i fastetiden

Johannes 11, 45-53 – *Planer om å drepe Jesus*

Åsane kirke kl. 11: Gudstjeneste. Dåp

SLEKTERS GANG

Døpte

ÅSANE GAMLE KIRKE 27. AUGUST

SIRI ØKLAND GANGDAL
THEODOR HALDORSEN
SAGA LOVISE MELAND LAWLEY
LIANA JUUL RAKNES
SJUR AALVIK RAMSEY
ANINE TORSVIK SLETEN
EIK BUNGMEN SULEN
MATHEO MARTHINUSSEN VIK

ÅSANE KIRKE 28. AUGUST

HEDVIG MORKEN BJELLAND
INGRID LINEA GALLO ENGELSEN HAGEVIK
NORA WILHELMSEN KYTE

ÅSANE KIRKE 4. SEPTEMBER

MIKE KALLESTAD HANSEN

ÅSANE KIRKE 11. SEPTEMBER

JOSEPHINE ASHEIM ELSHAUG
MILA FREDHEIM MARTINS
DAHLIA AURORA SØRENSEN

ÅSANE GAMLE KIRKE 17. SEPTEMBER

MIRANDA FINSÅS
ASTRID MIDTUN FØLLESDAL
OSCAR MAWIN IGETORP
FILIP OLSETH KJENES
AKSEL JORDAN KLEPPE
MALTE RYKKJE
ELISE BAUGE TANGENES

ÅSANE KIRKE 1. OKTOBER

NOAH AASEN JENSEN
HEDDA AASEN JENSEN

ÅSANE KIRKE 2. OKTOBER

LIO STEINSUND BJARKØY
ARIANA JOHNSEN
LEO JOHNSEN
ANN-LOVISE OLSEN

ÅSANE KIRKE 9. OKTOBER

LEAH GILJE EIKÅS
ARIEL FOLLNES
IBEN MARIE FYLLINGEN

MELISSA FIKSDAL LARSEN
LAVRANS HJELLE LEITHE

ÅSANE GAMLE KIRKE 16. OKTOBER

EMILY SOPHIE HAMRE
EMILY LAASTAD JÆGER
MATHEO HÅRSTAD MESLO
EMMI ALMENNING MYRLØNN

ÅSANE KIRKE 30. OKTOBER

MARIE NEUMANN KNUDSEN
ALEKSANDER MALMANGER
AMANDA BLOMBERG NJØTØY
ANNA KRISTINA TEIGLAND STRØMMEN
MAGNUS NEUMANN KNUDSEN

Vigde

ÅSANE GAMLE KIRKE 27. AUGUST
INA MARTINE SØVIK OG RUNE MYKLEBUST

ÅSANE GAMLE KIRKE 3. SEPTEMBER

MELISSA MERETHE KRÅGENES
OG KENNETH KVALE

ÅSANE GAMLE KIRKE 17. SEPTEMBER

THERESE EGESUND OG ASMUND VEIVÅG

ÅSANE GAMLE KIRKE 15. OKTOBER

INGELIN TERESE SANDE THORSTENSEN
OG TORGEIR BERG RASMUSSEN

BERGEN CARAVAN 29. OKTOBER

HARRY AASEN OG TONE MELLINGEN

Døde

23.08.2022 THOR ISAKSEN
24.08.2022 PER HILMAR HELLE
29.08.2022 MARGRETHE BRENNÉ
29.08.2022 JORUNN THOMASSEN
01.09.2022 BJØRG ODNY SLETTEBAKKEN

03.09.2022 RUNE THEODORSEN

07.09.2022 HANS ARNE SÆTRE

10.09.2022 NILS ARNE RUTLE

11.09.2022 JOHN EINARSEN

20.09.2022 BRIT BLEHR

20.09.2022 SVEIN BJØRGAAS

20.09.2022 ÅGE VALTER THORSEN

21.09.2022 MARKUS SLINDE SKODVIN

22.09.2022 MARTA MARGRETE VESETH

23.09.2022 RICHARD SLEIPNES

25.09.2022 MARIE ELLINOR NILSEN

26.09.2022 MAGNHILD HARTVEDT

01.10.2022 ASLAUG LÅSTAD

01.10.2022 EVA MARIA KAROLINA NILSSON

02.10.2022 PER JAN LAVIK

02.10.2022 EINAR NYGAARD

06.10.2022 GUNVOR LOWSOW

10.10.2022 BJØRG PETRINE LARSEN

15.10.2022 GRETHE HELEN KÅEN

17.10.2022 ÅSTA FJÆRESTAD

20.10.2022 AUDUN INGVAR SOLTVEDT